

Demolicions al barri antic de Tortosa

He rebut un gran nombre de respostes i comentaris a l'article que vaig publicar unes setmanes enrere a l'edició en paper de *LEbre*, titulat "Grandesa i runa: Agafa la piqueta Meritxell!". Ha tingut bastant d'èxit en allò que ara en diuen, en termes anglosaxons, *feedback*.

Senyalava, a l'article, com l'atractiu monumental de Tortosa estava impactant molta gent, també estrangera, i com la vista panoràmica des de la Suda és impressionant, essent una talaia que potser no ha estat prou potenciada. Lloava, així mateix, diverses accions realitzades recentment al barri antic per l'Ajuntament, com la plaça de la Catedral o la continuació del passeig de les Muralles. Però pas-

sava després a posar en evidència com bona part dels edificis residencials dels barris antics estan en ruïna o semiruïnosa, molts buits, i que això era especialment extrem i preocupant al barri del Castell, que pràcticament no és més que runa. Animava l'alcaldessa a entrar-hi no només amb la piqueta, sinó amb el bulldozer per a tirar a terra les cases sense miraments, encara que sigui simplement per a plantar arbres o fer places als solars, perquè és impensable que ningú vulgui anar a viure-hi encara que se'n restaurassin habitatges, cosa que tampoc es fa.

Un dels meus interlocutors em diu que no hi està d'acord, que cal restaurar les cases, també en aquella zona,

per tal de mantenir la fesomia urbana com era en altre temps. Però bastants han comentat que "ja era hora" que algú digués en veu alta que per a salvar de debò el barri antic de Tortosa, potenciar-lo de cara el turisme i fer-lo atractiu per anar-hi a viure és imprescindible enderrocar un percentatge important d'habitatges sense valor patrimonial o artístic. Fer-ho així permetria, d'un costat, "esponjar" i fer la zona més habitable; i, d'un altre, potenciar els edificis monumentals en treure'n del costat o adossats immobles sense valor o en runes.

És ben sabut que des de fa molts anys la gent de la ciutat tendeix a marxar del barri antic cap a d'altres zones de la mateixa Tortosa o de l'en-

torn. Moltíssimes cases han quedat buides. En l'àmbit turístic, entusiasmen uns monuments com la Catedral, els castells o els Reials Col·legis, però no resulta encantador recórrer l'entorn.

Una operació de demolició potent no és fàcil ni barata, malgrat l'escàs valor econòmic de les cases afectades. A vegades exigeix processos legals llargs. L'acció central implica, en molts casos, enderrocar illes senceres, no cases aïllades, excepte aquelles que per amenaça d'ensorriment poden posar en perill les persones.

Però no queda més remei que enderrocar molt si es vol que aquest barri antic sigui atractiu. El dissenyador ampostí Toni Balada destacava fa

Daniel Arasa

pocs dies a *l'Ebre*, que "Tortosa té un valor patrimonial imbatible". Salvar-lo i potenciar-lo requereix treure allò que empobreix.

Una casa, per magnífica que sigui, gairebé no té atractiu si les parets estan brutes; els barandats, trencats; i l'entorn, descuidat. Això mateix es pot ben aplicar a una ciutat o un barri.